

mente blot, at naar man begyndte at ville pille ved de enkelte Satser i Stempeloven, vilde der komme snart en og snart en anden og have Ændringer, og det ansaa det ærede Medlem for at være u hensigtsmæssigt. Han sluttede sig i saa Henseende til daværende Finansminister, Lüttichau, som gjorde to Betragtninger gældende, hvorefter han modsatte sig Lovforslaget. For det første vilde den daværende Finansminister ikke have, at Stempeloven skulde forandres stykkevis, thi Stempeloven var en systematisk Lov, der, naar den skulde forandres, skulde forandres som Helhed. Dernæst nærede den daværende Finansminister finansielle Betænklichkeiten angaaende Følgerne af en Gennemførelse af dette Lovforslag. Den daværende Finansminister oplyste, at der her i Kjøbenhavn fandtes ca. 32,000 2 Værelses Lejligheder, og at de vare til en gennemsnitlig Pris af 180 Kr. aarlig. Hvor mange der netop er til en Pris af 240 Kr. aarlig, var det umuligt at oplyse, og jeg kan heller ikke oplyse det nu, da vi ikke have en Statistik, som oplyser det — i alt Fald ikke saa vidt mig bekendt. Den daværende Finansminister oplyste dernæst, at hvis alle disse 32,000 Lejligheder her i Kjøbenhavn bleve opsagte eller fraflyttede en Gang om Aaret, saaledes at Kontrakt maatte slattes paa ny, vilde Statskassen derved lide et Tab paa henvend 40,000 Kr.; hvis det samme fandt Sted for de smaa Lejligheder i Købstæderne, vilde der lides et Stempeltab paa 5—6,000 Kr. aarlig, og hvis atter det samme fandt Sted paa Landet, vilde der lides et yderligere Tab paa henvend 1500 Kr. aarlig. Den daværende Finansminister mente altsaa at maatte modsætte sig denne Reform, som var utidig, da det var u hensigtsmæssigt at ville forandre Stempeloven, og da det var farligt at miste saa mange Penge i Stempelindtægterne. Siden den Tid have jo Forholdene forandret sig i ganske betydelig Grad. Jeg behøver ikke at komme ind paa det hensigtsmæssige i Gennemførelsen af denne Reform. Alle Partier ere jo enige om, at en Skat som Stempelskatten paa de smaa Huslejekontrakter hviler paa de Folk, som allerdarligst kunne betale denne Skat, og at en Skat af 2 Kr. paa Folk, som tit og mange Gange netop i Medfør af det Arbejde, de have, ere nødte til at maatte sige op og leje ny Lejlighed flere Gange om Aaret for at kunne være i Nærheden af deres Arbejde, er trykkende; dette ses let og behøver ikke nogen nærmere Omtale. Det kunde derimod maaske være hensigtsmæssigt at se hen til, om ikke

Tiderne have forandret sig saaledes, at der nu kunde være bedre Haab om at gennemføre denne lille Reform, end der var for to Aar siden. Jeg maa først henpege paa, at vi siden den Tid have faaet en ny Finansminister, og denne ny Finansminister kunde maaske have et andet Syn paa Tingene end den daværende Finansminister. Dernæst maa jeg henpege paa, at Stempeloven særlig under den nu fungerende højtærede Finansminister er undergaaet mangen en stykkevis Reform, selv paa Forslag af den højtærede Finansminister, og uden at vi have hørt nogen Beklagelse fra hans Side derover; tværtimod har han selv ønsket det og taget Initiativet dertil. Jeg maatte da altsaa have Lov til at gaa ud fra, at den højtærede Minister ogsaa vil stille sig velvilligere end sin Forgænger over for dette Forslag. Af saadanne Lempelser i Stempeloven, som have fundet Sted, siden dette Forslag første Gang var fremme, skal jeg henpege paa nogle, og særlig skal jeg nævne Stempelfrihed for de smaa Kautionsbeviser, som vi kalde dem, dernæst Stempelfrihed for Overenskomster angaaende Tiendeafløsning, Stempelfrihed for Obligationer, der ere udstedte for Tiendelaan, og som jo ere ganske almindelige Panteobligationer, dernæst Stempelfrihed for Ulykkesforsikringskontrakter. Endelig bliver der i Husmandslovforslaget, som vi have liggende paa vort Bord og haabe at se som Lov en af de allerførste Dage, Stempelfrihed for Obligationer paa disse Husmandslodder, og hvad der er endnu vigtigere og af endnu større Betydning, der bliver kun beregnet 1 Kr. i Stempel for Købekontrakter og Skøder paa de faste Ejendomme, der er Tale om. Det vil jo i Aarenes Løb med de Tilskud af Statskasser, hvorom det der drejer sig, blive mange Penge, da ellers Stempel af Købekontrakter og Skøder jo ikke beregnes efter 2den Klasses Takst, som er $\frac{1}{6}$ pCt., men efter 1ste Klasses Takst, som er $\frac{2}{3}$ pCt. Vi se altsaa, at Stempeloven har været Genstand for Lempelser paa mange Puncter. Jeg tror derfor at kunne gøre Regning paa, at jeg ikke fra den højtærede Ministers Side skal møde nogen principiel Modstand mod denne stykkevise Revision af Stempeloven. Men ogsaa de finansielle Betænklichkeiten vil jeg i dette Øjeblik haabe, at man kunde se bort fra. I alt Fald er jeg vis paa, at dette høje Ting, som jo ogsaa har væsentlig den Rolle at skulle vaage over, at Landets Finanser ikke lide nogen varig Skade, og at der er de Penge til Stede, der skulle bruges til Statshusholdning,